

[Gert Petersen]

enkle årsag, at vores nationale interesser absolut dikterer os denne kurs.«

Det er altså det, de centralamerikanske folk ikke længere vil affinde sig med, og her er vi ved hovedårsagen til de væbnede konflikter, som finder sted rundt omkring i Centralamerika i øjeblikket.

USA har overladt opgaven til den hemmelige efterretningstjeneste, CIA, ligesom det skete i Guatemala i 1954. I dag har CIA samlet 10.000–15.000 kontrarevolutionære i Honduras og et mindre antal i Costa Rica, og gennem deres angreb og overfald skal de terrorisere Nicaraguas folk, destabilisere landets økonomi osv. Alligevel er situationen en anden, end den var i 1954, da det samme blev gjort over for Guatemala med det resultat, at den demokratiske regering i Guatemala blev styrtet og en lang, mørk nat sænkede sig, som har skaffet Guatemala lantinamerikansk rekord i undertrykkelse af menneskerettigheder og i masse mord.

Sandinisterne i Nicaragua er en revolutionær folkebevægelse. Folk i Nicaragua er væbnet og kan ikke knuses gennem en invasion af lejetropper, uanset hvor veludrustede de er. Derfor har Reaganregeringen taget andre midler i anvendelse: økonomisk kvælning, militær opbygning med næsten permanente militærmanøvrer, permanent udstationering af amerikanske tropper i Honduras og store flådestyrker ud for Nicaraguas kyst. Med mineudlægningen i de nicaraguanske havne er CIA og dermed USA gået direkte ind i krig mod Nicaragua, og samtidig holdes truslen om en egentlig amerikansk militærinvasion i live. Grenadainvasionen var en påmindelse om, hvad USA er villig til at gøre uden hensyn til folkeretten, hvis det skønnes nødvendigt, og som Reagan erklærede den 11. marts 1983, er »Centralamerika vor fjerde grænse, og vor nationale sikkerhed står på spil.«

Det er også baggrunden for, at USA har suspenderet sit forhold til Den internationale Domstol for så vidt angår alle relationer mellem USA og staterne i Centralamerika. Der er sat en tidsfrist på 2 år, og det betyder, at i de næste 2 år vil USA holde alle udveje, selv de groveste, åbne. Det er det truende budskab i denne suspension.

I El Salvador er der siden 1979 – El Salvador har 5 mill. indbyggere ligesom Danmark – dræbt 40.000 mennesker, heraf 90

pct. civile, som er myrdet af soldater og dødspatroljer. Det er dødspatroljerne, der har været mest omtalt herhjemme, men også regeringshæren terroriserer den civile befolkning. Så kan man indvende, at i en borgerkrig vil det uundgåeligt også gå ud over civilbefolkningen. Det er klart, at også modparten, FDR/FMLN, somme tider rammer civilbefolkningen, men på den baggrund vil jeg godt citere oplysninger fra det salvadoranske ærkeepiskopats juridiske kontor, altså ærkebiskoppens kontor i El Salvador. Ifølge disse oplysninger dræbte regeringsstyrker i 1982 5.379 civile, FMLN dræbte 46. I 1983 var der 2.851 civile, der omkom som følge af regeringsstyrkernes kamphandlinger, men kun 51 som følge af FMLNs kamphandlinger.

Man siger fra amerikansk side, at der er tale om en kommunistisk sammensværgelse. Det er hovedbegrundelsen for interventionen. Hvor løgnagtig den myte er, skal jeg belyse med et konkret eksempel.

I september 1983 blev Rubin Samora, som er en fremtrædende leder af FDR/FMLN, nægtet indrejse i USA. Begrundelsen var en bestemmelse i amerikansk indrejselovgivning om, at medlemmer af »anarkistiske, kommunistiske eller terroristiske organisationer« ikke kan få visum.

Hvem er så denne anarkist-kommunist-terrorist Samora? Han er medlem af det kristelige demokratiske parti og indtrådte i den regering, der blev dannet efter diktatorens fald i oktober 1979 i El Salvador. Han blev i regeringen indtil marts 1980, da hans bror, som regeringen havde udnævnt til rigsadvokat, blev myrdet af en dødspatrolje efter åben og ustraffet opfordring fra major d'Aubuisson, lederen af Arenapartiet. Denne oplevelse og andre skuffelser førte til, at Samora opgav håbet om reformer ad fredelig vej, og med ham var andre kristelige demokrater og socialdemokrater. Mange, der spillede en ledende rolle i det første halve år efter diktaturets fald i 1979 i El Salvador, er i dag med i FDR/FMLN, men ifølge USA-administrationen er de altså anarkister, kommunister eller terrorister.

Hvordan kan der sættes en stopper for ulykkerne, truslerne, oprapningen? Det er bemærkelsesværdigt, at både FDR/FMLN og Nicaragua er fremkommet med en række rimelige forslag, ligesom den såkaldte Conta-